

Gerevich Aladár (Jászberény, 1910. március 16. – Budapest, 1991. május 14.) hétszeres olimpiai aranyérmes, harmincnégyszeres magyar bajnok vívó.

Felesége: Gerevichné Bogáti-Bogen Erna olimpiai bronzérmes (1932) törvívó.

Fiai: Gerevich Pál csapatban kétszeres olimpiai bronzérmes (1972, 1980) kardvívó, vívóedző és Gerevich György kardvívó, vívóedző.

Gerevich Aladár apja mellett – aki szintén vívott – kezdett el sportolni Miskolcon. Tehetségét korán felismerték, így hamarosan már a világhírű Italo Santelli olasz mester budapesti iskolájában vívhatott. Itt vált az Olimpiai játékok története során is kivételes bajnökká, aki 6 olimpián vett részt, és mindegyikről arannyal tért haza. Fiatalon került a magyar kardcsapatba, ahol olyan egyéniségekkel vívhatott együtt, mint az akkori legjobbnak tartott Petschauer Attila. Folyamatosan felzárkózott a csapatban vívó többi világklasszishoz, és 1948-ban már egyéniben is aranyat nyert. Bizonyára lelkesítette, hogy az első fia ugyanezen a napon született. Fiai szintén eredményes vívókká váltak. Felesége és apósa is olimpiai érmek birtokosai voltak.

Gerevich Aladár, „Ali bácsi” még 50 évesen is olimpiát nyert. Amikor megkérdőjelezték az indulását, ő kihívta a fiatalokból álló csapatot, és mindenkit legyőzött. Hallatlan saját eredményei mellett a nevelésben is kiemelkedő volt, tanítványai rajongtak érte.

1988-ban megkapta a NOB Olimpiai Érdemrend ezüst fokozatát. 1989-ben MOB tagja lett.

Eredményei

Olimpiai eredményei kardvívásban: Csapat arany: 1932, 1936, 1948, 1952, 1956, 1960. Egyéni eredmények: 1936 bronz, 1948 arany, 1952 ezüst. Emellett törvívásban is nyert bronzérmet. Az olimpiai érmeken túl még 19 világ- és Európa-bajnoki arany-, ezüst- és bronzérmet szerzett.

A magyar sportolók között Gerevich Aladár szerezte a legtöbb olimpiai aranyérmet, szám szerint hetet, mellyel az olimpiák történetében is a legeredményesebb szereplők között tartják számon.

Az elképesztő eredményesor értékét még tovább fokozza az a tény, hogy Gerevich Aladár pályafutásának csúcsán két olimpia is elmaradt a második világháború miatt.

"Voltak a magyar vívás igazán fényes történetében más, zseniálisan nagy vívók rajta kívül is. Még kardvívók is. De azt a technikai tökélyt, azt a briliáns technikát, amellyel ő bírt, senki más nem érte el soha." Kivételes technikája,

nagyszerű fizikuma, eleganciája kiemelte még a többi nagyszerű magyar vívó közül is.

Díjai, elismerései

Jászberény díszpolgára (1948)

- Magyar Népköztársasági Sportérdemérem arany fokozat (1951)
- A Magyar Népköztársaság Érdemes Sportolója (1954)
- Mesteredző (1961)
- Olimpiai érdemrend ezüst fokozat (1988)
- A Magyar Népköztársaság aranykoszorúval díszített csillagrendje (1989)
- nemzetközi Fair play-díj (életmű) (1990)
- Magyar Olimpiai Érdemérem (1991)
- Halhatatlan magyar sportoló (1991)
- A köztársasági elnök posztumusz aranyérme (1996)
- A Nemzetközi Vívó Szövetség hírességek csarnokának tagja (2013)

Emlékezete

Gerevich Aladár emlékkerem a Csanádi Árpád iskolában (1992)

- Emléktábla egykori lakóházán, az Attila úton (1995)
- Gerevich Aladár (majd Gerevich-Kovács-Kárpáti) emlékverseny (1996)
- Gerevich Aladár Nemzeti Sport Közalapítvány (1996)
- Gerevich Aladár emlékérem (1996)
- Gerevich Aladár-sportösztöndíj
- Gerevich Aladár utca Jászberényben
- Gerevich Aladár nevét vette fel a budapesti Nemzeti Sportcsarnok (2010)